

Kirkonpalvelija

4
2001

Työ nyt ja tulevaisuudessa

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

Liiton hallinnossa olemme joutuneet tänä syksynä tekemisiin irtisanomisten, työssä kiusaamisten ja muitten ongelmien kanssa. Työ seurakunnissa voi olla ihanaa tai erittäin ongelmallista. Töitten johtaminen ja organisointi ovat monasti seurakuntien ongelmakohtia. Ihmissuhdeongelmat sekä johdon kanssa että työntekijöitten kesken ovat usein ongelmallisia. Työsuojelutarjauksia tehdään keskimäärin n. 200 vuosittain. Toivottavasti johtavien viranhaltijoitten ja työnjohdon koulutusta parantamalla voidaan päästä parantamaan tätä ongelmaa. Työympäristötoimikunnan ja työsuojeluorganisaation aseman näen tässä kohden erittäin menestykselliseksi.

Valitettavasti seurakunnissa tapahtuu irtisanomisia ja lomautuksia. Yhdessä SVTL:n kanssa tukimme ja tuemme jäsenistöämme näitten ongelmien kohdatessa. Liitossa tulemme hakemaan jäsenistölle oikeutta jopa oikeusteitse. Oikeusturvavakuutuksen taso on nostettu tulevalla vuodella.

Kirkonpalveluskunta on aika iäkästä. Seuraavien kymmenen vuoden aikana jäsenistöstämme on jäämässä eläkkeelle n. 40 %. Visioimme yhdessä SVTL:n hallinnon kanssa tulevia strategioita henkilöstön palkkaukseen, työkysymyksiin näiden ja tietenkin varmistamme, että jäsenistömme etu turvataan myös tulevaisuudessa.

SVTL:n suorittaman jäsenkyselyn tuloksia odotamme innolla, toivottavasti kaikki olette sen palauttaneet. Yhdistyksen toimihenkilöitten koulutustapahtuman rohkaisemina tulemme laatimaan jäsenistöllemme vaativuustason ja luokittelun palkkauksen kehittämiseksi. Meillä tulee olla solidaarisuutta suoda toisillemme palkantarkistuksia ja itselle ehkä myöhemmin. Liittoerät sopimuksissa ja toivottavasti tulevaisuudessa suuremmat, voisivat olla meille sopivimmat.

Hyvät jäsenemme ja lehtemme lukijat, haluan toivottaa teille kaikille hyvää ja rauhallista joulua sekä onnellista uutta vuotta!

Seppo Pyykkönen

Tervetuloa Opinto- ja koulutuspäiville Vaasaan 25.-26.6.2002

Hinnat: Kaksi yötä (tulo 24.6.); täysihoido, osall.maksu 236 €. Yksi yö; täysihoido, osall.maksu 185 €. Pelkkä osallistuminen (sis. ruokailut+osall.) 101 €. Päivien tarkempi ohjelma on nähtävissä yhdistyksen kotisivuilla www.kolumbus.fi/kirkonpalvelijat.ry vuoden 2002 alussa ja ensi kevään Kirkonpalvelija.lehdessä.

Lisätietoja Kari Hartikainen, puh. 050 520 7003.

*Rakas taivaallinen Isä.
Kiitollisin mielin aloitamme joulunvieton.
Iloitsemme siitä, että saamme olla yhdessä koolle omaisten ja ystävien kanssa, mutta kiitos siitä, että joulu tulee, vaikka viettäisinkin sitä aivan yksin. Vie meidät kaikki Jeesuksen seimen luo. Anna meidän siinä tuntea rakastavan kätesi kosketus. Auta meitä ottamaan vastaan suurin joululahjasi, Jeesus, omana Vapahtajanamme. Tätä rukoilemme ylistäen sinua yhdessä taivaan enkelien kanssa.*

Etukannen kuva:
"Marjatan enkeli adventtiumussa", Juuso Korhonen.

Jouluevankeliumi Etelä-Pohojanmaan murtehella

Luuk. 2: 1 – 20

Tapahtuu niihin aikoihin, notta keisari Aukustus antoo sellaaßen käskyn, notta kaikki ihmiset piti panna verolle. Tällään verollepano oli ensimmäänen ja tapahuu silloon, kun Kyrenius oli Syyrian maaherrana. Ja kaikki lähti verollepantaviksi omihin kotikaupunkiihinsa.

Niin lähti Jooseffikin Kalileasta, Nasaretin kaupungista ylähä Juureahan, Raavirin kaupunkihin, jonka nimi on Peetleheemi, se kun oli Raavirin huanesta ja sukua. Se meni verollepantavaksi kihilattunsa, Marian kans, joka oli raskahana.

Kun ne oli siälä, tuli Marian synnyttämisen aika. Se synnytti poijan, kapalootti sen ja laittoo seimehen, kun niillä ei ollu paikkaa majataloos.

Siäläpäin oli paimenia vartiomas yällä lampahiansa. Niin niitten etehen ilmestyy Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti niitten ympärillä, ja ne pelästyty kauhiasti. Mutta enkeli sanoo niille, notta: "Äläkää peläkkö: kattokaas, minä ilamootan teille suuren ilon, joka tuloo kaikille kansoolle: teille on tänä päivänä syntyny Vapahtaja, joka on Ristus, Herra, Raavirin kaupungis. Ja tämä on teille merkkinä: te löyrättä kersan kapaloottuna makaamas seimes."

Ja saman tiän enkelin kans oli isoo sakki taivahallista sotaväkiä, ja ne ylisti Jumalaa ja sanoovat, notta: "Kunnia Jumalalle korkeuksis ja maas rauha ihmisten kesken, joita kohtahan sillä on hyvä tahto!"

Ja kun enkelit oli menny paimenten tykyä taivaasehen, niin ne puhuuvat keskenänsä, notta: "Lähäretähän nyt Peetlehemihin kattomahan sitä, mikä on tapahuttunu, ja minkä Herra ilamootti meille." Ja ne meni nopiaa ja löysivät Marian ja Jooseffin ja kersan, joka makas seimes. Ja kun ne oli tämän nähäny, ilamootti ne sen sanan, joka niille oli puhuttu tästä kersasta.

Ja kaikki, jotka sen kuuli, ihmietteli sitä, mitä paimenet niille kertoovat. Mutta Maria painoo jokaasen sanan miälehsä ja tutkii niitä syrämmesnänsä.

Ja paimenet lähti takaasin kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä ne oli kuullu ja nähäny, justihin niinkun niille oli sanottu.

**Kirkonpalvelijat ry:n hallitus
kiittää jäseniään ja tämän lehden lukijoita
kuluneesta vuodesta ja toivottaa
Rauhallista Joulua ja
Taivaan Isän siunaamaa
Uutta Vuotta 2002**

Joulukirkossa

Niin siinä he astelevat Kaspar, Melkior ja Baltasar tasahtia kohti kirkonmäkeä pitkin koivukujaa, jonka pakkaneen on koristanut huurteellaan täyteen loistoon. Koivujen välistä pilkottaa pieni hirsikirkko. Tästä he ovat menneet ties montako kertaa vuosikymmenien aikana. Jo viikkojen ajan he ovat tutkineet kirjoituksia löytäkkeeseen tavan, miten joulun sanoma uppoaisi seurakuntalaisten sydämiin pysyvästi.

Puuskuttaen he saapuvat saakastin ovelle. Kaspar avaa isolla maasepän takomalla avaimella painavan ja narisevan oven. Lämmin ilmavirta tulvahtaa heitä vastaan. He ripustavat karvalakit ja turkit naulakkoon ja muutaman sanan vaihdettuaan he astuvat kirkkosaliin. Keskele salia he ovat jo edellisenä iltana rakentaneet seimen. He pysähtyvät nyt sen eteen ja kumartavat. Kohta on heidän lahjojensa antamisen vuoro.

Kaspar tarkistaa, että virsitauluilla on oikeat numerot, Melkior astelee vanhan palvelijan, urkuharmoonin viereen, istahda pallille ja polkaisee polkimia. Ei petä vanha palvelija tälläkään kertaa, vaan antaa selvät soinnut ilmoille. Baltasar avaa paksun, kuluneen Raamatunsa jouluevankeliumin koh-

dalta ja kellastuneilta lehdistä joulun sanoma aivan kuin tullikirjaimin nousee esiin. Nämä ovat heidän lahjansa, jotka he tahtovat ojentaa yhdessä seurakuntalaisten kanssa seimen lapselle.

Eteisestä kuuluukin jo ensimmäisten tulijoiden askelten töminä. Kustaa ja Veera sieltä tulevat ensimmäisinä, niin kuin monta kertaa aikaisemminkin. Nuo uskolliset kirkossa kävijät. Vaikka askel on heillä jo kovin lyhyeksi käynyt ja selkä kumaraan painunut, ei se ole estänyt heidän kirkossa käyntiään. Heidän lahjansa on uskollisuus. Pian on kynttilöin valaistu vaatimaton kirkko täyttynyt ja itse kukin löytänyt oman tutun paikansa.

Syvä hiljaisuus on laskeutunut kirkkosaliin. Kaikkien katseet ovat edessä olevassa seimessä. Melkior polkaisee harmooniaan ja pian tutun jouluvirren, enkeli taivaan lausui näin, sävelet kajahtavat ilmoille. Baltasarilla on jouluevankeliumi edessään ja hän kokee kuinka sanat ikäänkuin annetaan hänen huulilleen ja hän tuntee, että ne todella uppoavat kuulijoiden sydämiin. Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, Jeesus Kristus. Tähän sanomaan tuntuu taivaskin yhtyvän.

Jouluvirren aikana kerää Kaspar päreestä tehtyyn uhrikoppaan seurakuntalaisten lahjan. Ei kaikilla ole tänäkään joulunamistä antaa, vaikka halua olisi-kin. Veera kaivaa takkinsa alta pienen pussukan, johon hän on säilönyt ne muutamat markat, jotka on saanut säästetyksi. Uhrikoppaan hän nyt pussukkan- sa tyhjentää, sillä pianhan näitä markkoja ei enää tarvitakaan, kun tulee se uusi raha, eero vai mikä se nyt olikaan.

Virren päätyttyä ei kukaan malttaisi lähteä pois ja rikkoa rauhaisaa tunnelmaa, joka on syntynyt. On aivan kuin taivas olisi laskeutunut alemmaksi.

Vielä hetkeksi he pysähtyvät seimen äärelle. Ei tunnu löytävän sanoja kertomaan sitä kiihtollisuuden tunnetta, jonka he olivat yhdessä seurakuntalaisten kanssa saaneet kokea. Totisesti meille on syntynyt Vapahtaja!

Matti Pesonen
Vaasa

Tiernapojat suosionsa huipulla

”Olemme köyhiä vahtimestareita ja pyydämme lanttia”

Herooteksen osa virkavuosien perusteella?

Harvemmin on naista nähty Juttaan maan kuninkaana.

– Varmaankin minulle suotiin tämä Herooteksen osa sillä perusteella, että olen virkavuosiltani vanhin, 15 vuotta Huutoniemen kirkon vahtimestarin tehtäviä hoidellut Anna Maija Kuoppala arvelee.

– Tämä on muuten Lucian kruunu, mutta ilman kynttilöitä ja viitta on hoviompelijani tekemä. Komea vai mitä?

– Nyt harjoittelemaan, kuuluu komento pianon takaa.

Joukko tälläytyy alkuasetelmiin seurakunnan pianonsoitonopettajan Matti Välimäen pimputtaessa keskiaikaisen mysteerinäytelmän pohjoispohjalaisen version ensimmäiset tahdit.

Kirkkokuoroharrastus ei mennyt hukkaan

– *Hyy-vää-ä ii-i-il-taa, hyy-vää ii-i-il-taa, itse kul-le-kin sää-ää-dy-y-yl-lee*, kajahtaa komeasti. Knihtiä esittävän kirkkoherranviraston vahtimestarin Erkki Mäkisen ja nais-Herooteksen kirkkokuoroharrastus ei selvästikään ole mennyt hukkaan.

– *Kuningas Herootes olen minä*, Herootes esittäytyy kohteliaasti.

– *Jaa, minä tykkään, että sinä olet yksi styränki*, vinoilee Murijaanien kuningas. Mutta osaa Herooteskin heittää rasistista herjaa: – *Hoo, miksi sinä olet noin musta?*

Kansainvälisen selkkauksen aikenekset ovat kasassa. Vähäväkisempi (ja kenties myös viisaampi) kuitenkin taipuu, ja niinpä Murijaanien kuningas kohta ”lankeaa polovillensa”, mikä suuresti riemastuttaa Herootesta.

Jatko onkin sitten melkein suoraan jouluevankeliumista – pienin

lisämausteinkin. Kauniiksi lopuksi kolmen kuninkaan ja tähdenpyörittäjän kvartetti antaa tulla laidan täydeltä arkiproosaa:

– *Emme ole millään viekkauvella emmekä vääryyvellä tulleet teidän huoneeseen laulamaan, vaan teidän oman hyvän tahtonne mukaisesti. Olemme köyhiä vahtimestareita ja pyydämme lanttia ja tähteemme kynttilän pätkeä*, kuuluu sydäntä riipaiseva vetoomus.

Käsi alkaa välittömästi hamuta lompakkoa. Paljonkohan niille pitäisi antaa?

Vaasan suomalaisen seurakunnan vahtimestarit; Erkki Mäkinen, Anna Maija Kuoppala, Juhani Rautakoski ja Matti Pesonen esiintyivät Tiernapojina viime vuonna Suomalaisen seurakunnan taloustoimiston joulujuhlassa ja Suomalaisen seurakunnan lähetyshuhtalassa.

Sama porukka esiintyy ”Laulavat suntiot”-nimisenä ryhmänä ympäri vuoden.

SUNTION AMMATTITUTKINTO

oppisopimuskoulutuksella

- näyttötutkintoon valmistava koulutus alkaa syksyllä 2002
- kesto n. 1½ - 2 vuotta henkilökohtaisen opiskeluohjelman mukaisesti
- oppisopimus edellyttää työsuhdetta (erilaisissa kirkon palveluskunnan tehtävissä)
- kaikki oppisopimukseen liittyvät neuvottelut ja sopimuksen solmiminen hoidetaan suoraan Seurakuntaopiston kanssa

Ota yhteyttä ja kysy lisää: Juha Niiranen, puh. (09) 2719 609 tai 040-5070 626, Pirkko Jääskeläinen, puh.(09) 2719 805 tai 040-5370 702.

Esite ja hakulomake opintotoimistosta puh. (09) 2719 623/Tuija Kantanen

Seurakuntaopisto
Järvenpääntie 640
04400 Järvenpää
Puh. (09) 271 961

Kirkkotekstiilit - säilytettävä "luonnonvara"

*Katja Hämäläinen
Artenomi-amk
Hämeenlinna*

Wetterhoffin "kasvatti"

Olen Katja Hämäläinen, 24-vuotias entisestä Heinolan maalaiskunnasta kotoisin oleva nykyään hämeenlinnalainen artemi-amk. Olen opiskellut Hämeen ammattikorkeakoulussa Wetterhoffin yksikössä Hämeenlinnassa käsi- ja taideteollisuuden ammattikorkeakoulututkimon, artemi-amk. Opintoihini on kuulunut mm. neulealaa, käsityökulttuuria sekä ohjausta ja neuvontaa. Opintojeni päätteeksi tein opinnäytetyön, jossa aiheenani oli Heinolan maaseurakunnan kirkkotekstiilit.

Työelämään hakeutumassa

Tutkintotodistuksen sain perjantaina 19.10.2001. Tällä hetkellä etsin työpaikkaa, joka vastaa hankimaani koulutusta käsi- ja taideteollisuusalailla. Tekstiilialan historia ja perinteet, sekä niihin liittyvät vanhat käsityötekniikat kiinnostavat minua erityisesti, samoin alaan liittyvä tutkimus- ja kartoitustyö. Toisaalta myös ihmisten parissa tehtävä työ kiinnostaa minua, kuten ohjaus- ja neuvontatehtävät käden taitojen osa-alueilla. Pidän hyvin tärkeänä, että kaikille annetaan mahdollisuus luoda käsillään - olipa käytettävä materiaali kangasta, lankaa, taikinaa tai mitä tahansa, niin käsil-

lä tekeminen antaa rikkautta elämään.

Opinnäytetyönä historiallinen tutkielma

Opinnäytetyöni, Heinolan maaseurakunnan kirkkotekstiilit, tein tilaustyönä kyseiselle seurakunnalle. Sain työstäni parhaan mahdollisen arvosanan ja myös seurakunta oli tyytyväinen tekemääni työhön. Se piti työtä tarpeellisena, sillä aiempaa kattavaa tietoa niistä ei ollut olemassa. Opinnäytetyön tavoitteena oli inventoida kaikki Heinolan maaseurakunnan kirkkotekstiilit, ja arvioida niiden säilytystä, hoitoa ja mahdollista konservointitarvetta. Työ käsittää kaikkiaan 75 sivua; siinä on yleinen osuus kirkkotekstiileistä ja sitten jokainen tekstiili on käyty huolella läpi museoalan esinekartoituksen ohjeita noudattaen. Lisäksi kaikki tekstiilit on valokuvattu.

Kirkkotekstiilit ja lähdemateriaali

Opinnäytetyöni tavoitteena oli käydä läpi kaikki seurakunnan omistamat kirkkotekstiilit. Inventoitaviin tekstiileihin kuuluivat messukasukat, albat, stolat, antependiumit, kalkkiliinat, kirjaliina, vihkirijy sekä yksi kirjailtu taulu. Hain työssäni mahdollisuuksien mukaan tiedot

tekstiilien mitoista, valmistuspaikasta, hankinta-ajankohdasta, materiaaleista, valmistustekniikasta, symboliikasta, väreistä sekä säilytyspaikasta. Tietoa työhöni keräsin seurakunnan arkistosta löytyneestä materiaalista, kuten irtaimistoluettelosta ja kokousten pöytäkirjoista ja tietenkin itse tekstiileistä. Lisäksi tiedonlähteinä toimivat alan kirjallisuus ja kirkkotekstiilien valmistajat ja suunnittelijat.

Työlle annetut tavoitteet saavutettiin ja nyt seurakunnalla on yhtenäinen tietopaketti hallussaan olevista kirkkotekstiileistä. Tein työtä itsenäisesti seurakunnan arkistossa ja muissa toimitiloissa. Suurimaksi ongelmaksi koin tarvittavien tietojen puutteellisuuden lähdeaineistossa. Arkistosta löytyneissä irtaimisto luetteloissa ei ollut kaikkia tekstiilejä lainkaan merkitty. On surullista huomata, miten kirkkotekstiilit ovat viime vuosikymmeninä tulleet tavallisiksi ja arkipäiväiseksi osaksi seurakuntaelämää, eikä niiden hankinnasta ole tehty yhtä tarkkoja merkintöjä kuin aiemmin. 1800-luvun irtaimistoluetteloissa tekstiilit oli tarkkaan merkitty, vaikkakaan niiden tulkitseminen ei ollut kovin helppoa. 1700-1800 -lukujen luettelot olivat vanhaa, tietenkin käsinkirjoitettua, ruotsia, jonka ymmärtäminen sanakirjankin avulla tuotti pieniä hankaluuksia. 1900-luvun luetteloinnit olivat suomeksi, mutta

mitä lähemmäksi nykyaikaa pääsin sitä puutteellisempia ne olivat tekstiilien osalta.

Symboliikan moniselitteisyys

Opinnäytetyössäni olen käsitellyt kirkkok tekstiilien symboleja työn teettäjän, eli kirkon näkökulmasta. Joillekin symboleille olisi kulttuurihistorian puolelta toisenlainen selitys mutta tässä on haluttu pysyä työn teettäjän näkökulmassa. Ja on mielenkiintoista huomata ja tietää, että usein kirkkok tekstiilien symboleille on olemassa useampi erilainen selitys. Niistä ei siis voida yleensä koskaan varmuudella sanoa mitä ne esittävät, vaan jokainen kirkkovieras saa nähdä niissä erilaisia merkkejä.

Kirkkok tekstiilit ovat arvok tekstiilejä

Tehdessäni opinnäytetyötä Heinolan maaseurakunnan kirkkok tekstiileistä järkytyin, kun huomasin miten osaa niistä säilytetään. Kirkkok tekstiilit ovat arvok tekstiilejä ja niille kuuluu niiden arvonmukainen säilytys, tekstiilien paikka ei ole esimerkiksi siivousskomerossa. Lisäksi tekstiilien huoltoon ja kunnostukseen toivon seurakunnan vastaisuudessa kiinnittävän enemmän huomiota. Kirkkok tekstiilien, kuten muidenkin tekstiilien korjaus kannattaa teettää alan ammattilaisella, sillä väärin tehtyinä ne pilaavat tekstiilit. Kun taas asianmukaisesti paristuttuina ja korjattuina pidennetään tekstiilien käyttöikää ja näin ollen säilytetään vanhoja arvokkaita teks-

tiilejä ja samalla kirkon kulttuurihistoriaa.

Tekstiileistä vastaava työntekijä seurakuntiin

Tekstiilien säilytyksestä ja huollosta olisi seurakunnilla hyvä olla tätä tehtävää varten palkattu henkilö, joka vastaisi niistä. Käytyäni läpi Heinolan maaseurakunnan kirkkok tekstiilit, tulin siihen tulokseen, että tekstiilit ja niiden merkitys on seurakunnassa hyvin pitkälti unohdettu. Tällä työllä toivon voivani auttaa seurakuntaa/seurakuntia ymmärtämään niiden tärkeyden. Kirkkok tekstiilit ovat osa suurta juhlaa, jumalanpalvelusta, ja niiden merkitystä ei saisi koskaan unohtaa.

Mies kirkonvarjoista on siirtynyt tästä maailmasta iäisyyteen

Suntio Yrjö Luttinen menehtyi äkillisen aivoverenvuodon seurauksena Kuopion yliopistollisessa sairaalassa 4.10. Hän sai sairaskohtauksen aiemmin päivällä kotonaan Juholassa Kiuruveden Paajakka-perällä.

Kiuruveden seurakunnassa lähes neljä vuosikymmentä suntiona ja seurakuntamestarina palvellut Luttinen oli kuollessaan 63-vuotias.

Juholan tilalle vuonna 1938 syntynyt Yrjö Luttinen asui ja työskenteli Kiuruvedellä koko elämänsä ajan. Hän haki suntion paikkaa ja kävi työhön 25-vuotiaana, silloisen kirkkoherran Arvi Simojoen innostamana.

Nuori suntio palveli seurakunnassa monia vahvoja ja merkittäviä sananjulistajia, ja myöhemmin kyse oli ennen kaikkea lämpimästä työ-

toveruudesta. Seurakuntalaisten elämässä suntio ja seurakuntamestari oli mukana niin ilossa kuin surussakin. Vuosien varrella hänestä tuli monille myös läheinen ystävä.

Työnsä Luttinen koki nimenomaan seurakuntalaisten palveluksi.

Jokainen jumalanpalvelus oli Luttiselle yhtä tärkeä, ja usein hän kertoi tuntevansa joka pyhäaamun juhlan valmisteluksi. Kauneuden kaipuusta syntyivät lukemattomat kukka-asetelmat alttarille ja muualle kirkkoon. Kesäisin asetelmat saattoivat muotoutua itse kasvatetuista kukista.

Kirkko oli Luttiselle koti monesakin mielessä. Työsuhteasunto kirkon alakerrassa oli mieleinen ja kirkkosalissakin hän tunsikin aina olevansa kotonaan. "Kirkon alakerras-

sa saattoi saada yösijan yhtä hyvin hurkas kuin jumalankieltäjä, niin isäntämies kuin laitapuolen kulkija. Lämpimiä ihmissuhteita syntyi yli heimo-, uskontokunta- ja herätysliikerajan."

Yhdistyksen kultaisen ansiomerkkin Yrjö sai vuonna 1994, hän on myös toiminut aikanaan Pohjois-Savon alaoston puheenjohtajana. Yrjöstä oli juttu Kirkonpalvelija-lehdessä viime kesänumerossa.

Eläkkeelle Luttinen jäi viime toukokuussa. Lapsuudenkotiinsa Juholaan Luttinen muutti eläkkeelle siirtymään.

Yrjö Luttista jäivät kaipaamaan vaimo, aikuiset lapset perheineen, muut sukulaiset sekä suuri ystävien joukko.

Lainaukset: Iisalmen Sanomat ja Kotimaa, Risto Pentikäinen.

Kari Hartikainen

Kuinka kauan talvi kestää?

Kuinka pitkä vuodenaika talvi on? Vastaus riippuu siitä, keneltä asiaa kysytään.

Tähtitieteilijä ja almanakkapäällikkö **Heikki Ojalan** mukaan 1800-luvulla elänyt **Zacharias Topelius** laskin talven pituudeksi peräti kuusi kuukautta marraskuussa alkavasta syystalvesta huhtikuun kevättalveen (*Aikakirja*, Otava 1999). Liekö kasvihuoneilmaston vai keskuslämmityksen ansiota, että nykypäivän arkipuhe käsittää talven mitaksi lähinnä joulun, tammikuun ja helmikuun?

Säätieteilijät puolestaan puhuvat *termisestä talvesta*, kun keskilämpötila on alle nollan. Silloin talven pituus riippuu asuinpaikasta. Etelä-Suomessa talvi alkaa keskimäärin marraskuun 24. päivänä, Sodankylässä

talven alkamispäivä on noin lokakuun 16:s. Helsingissä talvi kestää näin viikon verran yli neljä kuukautta, eli lähes päivälleen yhtä pitkään kuin kesä. Sodankylässä talven pituus on kuukautta suurempi ja lämpötilat ovat tammikuussa lähes kymmenen astetta alempana kuin Helsingissä.

Tähtitieteilijät määrittelevät vuodenaajat minuutin tarkkuudella tasaus- ja seisauspisteiden avulla, ja ne myös pysyvät lähes muuttumattomina vuodesta toiseen. Tähtitieteilijän talvi alkaa näin talvipäivänseisauksesta (21. tai 22. joulukuuta) ja päättyy kevätpäiväntasaukseen. Jos et pidä talvesta, määritä se astronomisesti – näin selviät siitä vain 88,99 vuorokaudessa!

Kirkonpalvelija

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697, GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kolumbus.fi/kirkonpalvelijat.ry>

Pankit: Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706

Paino: Kuopion Painotuote Oy, Vuorikatu 42, 70100 Kuopio.
E-mail: kuopion.painotuote@kolumbus.fi

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Seuraava lehti ilmestyy maaliskuussa 2002.

N:o 4/2001

48. vuosikerta

ISSN 0 355-8258